

Publicerad 2010-01-16 12:56 av Ingela Svenson

Istidsträdgården

Den stora trädgården
där barn gick vilse
dolde ett jättekast
från en annan kyla

istid, som var kvar där,
så närvarande på kullen
runt det stora huset
och krävde enslighet

Barnet lekte med
tidsfjärran i händerna
hennes kraft som
krympte avstånden
mellan världarna

endast en smal spång
något bräcklig
förband dem

en spång hon ensam
kunde beträda, till
vägen in i istidsvärlden
började den där på
hennes jättesten

Sin trollformel uttalad
var hon strax över
bland granskuggor
osynlig för de vuxna

där fanns allehanda
varelser som lånats
från landet Oz
ja, som barn är
man fri att låna

hon blev där en prinsessa
och de missnöjesvuxna

visste ingenting om det

blev hon oåtkomlig
för de vilda barnens
elaka härskarinna
hon som dödat
den stackars skatan

skatan fick liv där
var de skyddade
tillsammans mot en
okänd och farlig värld

men den spången är
borta nu, och ravinen
är bredare djupare

Omöjlig att träda över

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten